

שיחת התערורות - י"ג מדות

נקו וטהור לגמרי hari היו צריכים לראות בו שינוי גדול, והוא צריכים לראות איך שנשתנה לגמרי ממש. והנה בפשטות היו יכולים לתרץ לו, שבאמת hari גם יומם הכהיפורים משונה שעברה פעל עליו, ואט לא נפל בדרגתנו ולא נתקלך ונפתח ממה שהיה בשנה הקודמת, הנה זה בזכות היום הכהיפורים, עניין שיש לו שיקות עם עצם הכהיפורים, עניין שיש לו מקומות התחיה, ובימים אלה נכסים למקומות שהקב"ה עוסק בו בתיקונים עליונים ונעלמים מהם בוגר הנסתורות לה' אלוקינו. ומה שקרה עם נשמה יהודית ביום הכהיפורים הם עטקים גדולים ונפלאים המשתייכים לנצחות של הנשמה.

את חותם היום של יום הכהיפורים. כי הוא יום קדוש שבו מופיע ומתגלה קדושה עליונה ביותר, קדשה שיש לה שיקות עם העניין של בל ידך ממנו נידת.

וכיווץ זה יש עוד כמה סימנים שיכולים לאות איך שנתגלה הקדשה הזאת. אבל עכ"פ זה עניין קדושה עם עצם הכהיפורים, עניין שיש לו שיקות עם מקום התחיה, ובימים אלה נכסים למקומות שהקב"ה עוסק בו בתיקונים עליונים ונעלמים מהם בוגר הנסתורות לה' אלוקינו. ומה שקרה עם נשמה יהודית ביום הכהיפורים הם עטקים גדולים ונפלאים המשתייכים לנצחות של הנשמה.

* הטהרה של יהכ"פ יכולה לבא בדרך גילוי והסתור ותלו לפיה מדרגת עבודת האדם

אמנם עם כל זה עדין קשה, שסוף כל סוף היכן רואים את הטהרה' ואת הטהרה' שיום הכהיפורים צריכה להביא, hari טהרה' היא מדריגת אדם שהוא נקי וטהור מעוננות, ואם כן היה צריך להרגיש קדשות שבת, והרי יודע הוא עצמו שאינו מרגייש קדשות שבת זאת כמו שאדם נקי מעבירות מרגייש. הנה על זה נאמר שאכן מצות תשובה יכולות לצאת על ידי שמותודים ואומרים חטאתי עויתי פשעתי ואומרם על חטא, ואז מכפר עינצומו של יום ובזה נתכוירו לו כל עוננותיו, אבל לעניין שיתגלה אצל הטהרה' של יום הכהיפורים, הנה זה תלוי ועוד עד כמה גילה בעצמו שאכן עשה תשובה, ועוד היכן היתה מדריגת התשובה שלו, וככפי כמה שהיודע תלומות יכול

ובודאי שצורך האדם לעובד ולהתאים עצמו ליום הכהיפורים, שיתגלה העניין של יום הכהיפורים אצל כל אחד לפי מדריגתו. הגם שלא מיתו של דבר hari זה מציאות שכל אדם מישראל נתהיר ונעשה נקי ביום הכהיפורים, כאמור"כ כי ביום זה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאותיכם לפני ה' טהרה' מ"מ העובדה צריכה להיות על הגילוי של עניין זה, וכדיבוואר.

כי באמת hari היה יכול אדם לבוא ולהקשות, שאינו רואה בעצם שהיא אצלו שני נזול כזה לפני יום הכהיפורים עד לאחר יום הכהיפורים, ואם אמרת הדבר שהוא נעשה ביום הכהיפורים

שיות התעוררות - יי"ג מדות

הכיפורים ויהיה ניכר עליו בעליל שיצא טהור ונקי מיום הכיפורם, וכתחילה זה הענין המכונן מיום הכיפורים. וזהו מן הדברים שיכולים לומר שיש דין שכירן להיות, והוגם שבמציאות יכול לדעת שכירן להיות, ולא יוציאו את מכח אל הפעול, הנה כלל גדול בכגן זה הוא שאין זה מפחית מהאמת שבגען זהה, וכך ר' לעד שכך צריך להיות.

צריכים לקות ולטהרה שוחכ"פ יפעול אצל שניין גדול וטהרה עליונה

ובכן, צריך כל אחד לקות ולהתהלך בתקופה שאיפה גדולה שבאים הכיפורים זהה אכן يتגללה אצלם מה שיום הכיפורים היה צריך להיות עליון כמה וכמה ימי הכיפורים ואינו רואה שפועל עליון איזה דבר, וחזר חלילה עוד פעם ועוד פעמיים, הנה אף שבודאי כאשר בחנות, אזי בפשטות בודאי שאין מקום להררי קדוש ונטרא ופעול פשוט של דעת בעל הבית, והוא ימי הכיפורים שלפניו, יום כיפור זה יהיה עוד יום כיפור כמו הקודמים אליו, והרי כבר יודעים מהגסין הקודם שכן היה וכן יהיה.

הנה קודם כל דבר צריך לדעת, כלל גדול שנגע לכל התורה וכלל העניינים שביהדות, שבמה שנגע ל תורה אין חשובם בדעת בעל הבית ולפי המצוינות הפשוטה, כמו שרואים הרבה פעמים שהרג"ח מריסק אומר סברות בוגר, ותוון הסברא הוא שכך והוא הדין ויש דין כזה וכזה, ואף שאנו לא

להעיר עליו שכן נשנה למורי ושם הימים והלאה כבר לא יעשה יותר את העבירות שלו שעשה עד היום, הנהvrתתגלה הכהра והטהרה שלו.

ובודאי שבכל עניין שקיים מצוות התשובה, אזי בהסתור וב עמוק וברשות הנפש זכה למדרגה של 'טהרו', ואם עשה את המוטל עליו והתודה על עונותיו וקיים חוכמת היום לא נוכל לומר עליו שלא זכה לכפרה וטהרה של יום הכיפורים, אבל האם נוכל לומר בבירור שהימים והלאה כבר לא יעשה יותר את אלו העבירות שעשה עד עתה, ושיהודיע תלומות יעד שמהיון והלאה לא ישוב לזה החטא לעולם. ואה"ג אם עשה תשובה גמורה וכן אין יכולם להעיר עליו כי כפי כמה שיכולים להעיר עליו הררי הוא זוכה להתגללה אצל המדרגה של טהרה ונקיות. וזה הדבר שצරיך לעבד עליו שכן יתגלה אצל מדרגת הטהרה שזכים לה ביום הכיפורים, על ידי שיעשה תשובה שלימה ונכונה, ולהתאים עצמו למדרגה השיאו של 'טהרו'. ועכ"פ בודאי שיום הכיפורים הוא יום קדוש ונורא ופעול דברים גדולים בפנימיות ובשורש, ואי לאו האיים יומא יום הכיפורים מי ידוע איך היו נראים ובאיזה מצב היו עומדים, וכל התורה והיהדות שיש בעולם הכל הוא רק על ידי יום הכיפורים, ומלה הטהרה שנגרמה על ידי יום הכיפורים.

והנה אף שבודאי יום הכיפורים פועל את מה שהוא צריך לפחות בכל עניין, אבל לכתהילה בודאי שהענין הבן של יום הכיפורים הוא, ש תמיד עוד יש לו להקב"ה את התקווה והתקווה שכן ישנה האם למורי ביום

שיחת התעוררות - י"ג מדרות

כמה אופנים שהשאיפות הטובות מתגלות בדרכים אחרים

כפי למשנה צריך האדם לבוא ליום היכיפורים עם שאיפה ותקווה גדולה להיות מעתה צדיק גמור ושםמש ישתנה למגרי עד ש愧 אחד לא יוכל אותו כלל, ואף שלמעשה הוא יודע שאין זה שאיפה מעשית ומציאותית ולפי הנטיון שהוא מכיר את עצמו הרי הוא יודע שלא יוכל לבצע זאת, הנה הדין של יום היכיפורים הוא שצורך לבא בשאיפה עצאת, ולמעשה, אפילו אם לא יראו בבירור אר ששהיפאה זו מתגללה וווצאת לאור, אבל זה יתגלה בכמה אופנים, והרבה פעמים הרי זה מתגללה אצל ילדיו, ולפעמים יהיה לאדם ילדים טובים רק מפני שהוא היה לו שאיפה טובה, והנה עצלו לא התגלה הדבר, אבל השאיפה עבר לידיו ונתגללה אצלם, וזה סיבת הדבר שזכה לילדים טובים רך ברך.

וכמו כן לפעמים יש מצבים שונים בחיה האדם שרואים אצלו בחינה של יש קונה עלמו בשעה אחת, והרי זה עשה דבר גדול ונורא ממש חזן מן השורה (א) וילדיו זאך) עברו הקב"ה, והוא עשה דבר שימוש מהביל את השטן, והשטו נעשה בהול כשהוא רואה איך שיוחזק עשו דבר כזה. ואכן הרבה פעמים רואים שיוחזק עשה דבר של מסירות נפש עברו הקב"ה, והוא יכול להיות היהודי פשוט ביוטו ומ"מ הרי הוא עשה דבר שהוא ממש בגדר מסירות נפש, או כגון שתופס אותו פעם נדיבות הלב והוא נותן לצדקה סכום שאין עולה על הרעיון כלל, וכדומה לכך רואים כמה דברים כיווץ באלו. והנה זה בא לו כי היה לו פעם שאיפה טובה, ויתכן שהוא

נדע איך מתאים הדין זהה עם המציאות, הנה אין בכך נפק"ם ואין זה צריך להיות מתאים תמיד עם המציאות הפשוטה הנראית לעין. כי הדין הוא המציאות, וכל נזול הוא שהדין קובע ומכוון את המציאות, ואין מסתכלים לפי המציאות הגשמיית אלא כפי מה שההלכה אומרת כך היא המציאות. וכן לנו עניינו הנה יש דין של 'תטהרו' ביום היכיפורים, והדין של 'תטהרו' אומר שיום היכיפורים הוא יום שאכן צריכים להשתנות בו מן הקצה אל הקצה ולהיעשות זך ונקי למגרי מעבירות, וזהו הדין של יום היכיפורים, ואם תאמר הרי עד עתה לא ראיינו שקרה לנו, הנה לא איכפת לנו בזה ואין זה מבטל את הדין, וצריכים לדעת את הדין ולא את המציאות, והדין הזה של יום היכיפורים היא המציאות של יום היכיפורים.

ובאמת אין לנו צריכים יותר מזה, ואילו רצינו היינו מסתפקים בזה שכבר הוא הדין ושצורך לומר שיש דין של יום היכיפורים, שלמחרת יום היכיפורים צריכים להעשות כבריה חדשה ממש ולהשתנות למגרי עד היסוד, והגם שבמציאות אין רואים זאת, הנה מה איכפת לנו בכך ואין זה נוגע, ואין לנו רק לעבוד על דבר זה ולקיים ולשאוף להגיע לכך, בתקווה ובבטחון ובאמונה, ותו לא מיד. אך כדי לקרב זאת אל השכל נימא בה מילאה, שעל פי האמת הנה הרבה פעמים יש כמה דברים שמתגלים אצל האדם והוא עצמו אינו יודע מזה, וכדיבוואר, וזה חלק מהאמת העמוקה ומהדריכים הנעלמים של הקב"ה.

שיחת התערורות - י"ג מזרות

בעסק זה ואין מאבדים כלום, ואם עושים אייה דבר עברו הקב"ה הנה יהיה מה שהיה בסופו של דבר ירווחו מזה.

ואז ולמד מהר תבור וככרמל שבאו ורצו שיתנו עליהם את התורה ויצאו בפחני נפש, ושנים רבות חשבו מה היה לנו מזה שהלכנו לקבל את התורה, הלא בסופו של דבר נתנו את התורה על הר סייני ואנחנו יצאנו רק בפחני נפש ולא היה לנו כלום מזה. והנה שנים רבות לאחר מכן בימי דברורה אמרה דברורה שירה על הר תבור אנסי לה' אנסי אשירה (שופטים ה, ג), ואיל' במדרש (ילקוט שופטים רמו מז) שהזה היה השכר להר תבור מפני שביקש לקבל את התורה, ולא עוד אלא שבהר סייני אמרו פעם אחת אנסי וכאן אמרו ב' פעמים ה' אנסי, אנסי לה' אנסי אישיה, וכן הר הכרמל זכה ואמרו עליו ב' פעמים ה' הוא האלקים, ובהר סייני אמרו פעם אחת אנסי ה' אלוקיך וכאן אמרו ב' פעמים ה' הוא האלקים. הנה שעד אז לא ידעו הר תבור והר הכרמל מה פועל בזה שהלכו לקבל את התורה, אבל הקב"ה לא שכח את השαιפה הזאת שהיא להם לקבלת התורה, ושמרו זאת באוצר המנוצר עד שהגיע הזמן שתתגלה.

אמנם כל האמור הוא רק אם גניהם שאכן לא משתנים לאחר יום היכפורים, ועל זה צריכים לומר את כל החשיבות הנ"ל, אבל האמת היא שכן יכולם להשתנות ולהתהפך למגרוי על ידי יום היכפורים, ואמנם כן יש כאן ממשתנים למגרוי עד שאין יכולם להכיר אותן לאחר יום היכפורים. וצריך כל אדם

מן שכשיה בחר עיר היה לו שאיפה גדולה, והשαιפה הזאת לא נאכלה, והשאיפה הזאת נשארה מונחת בתוך קדושת נשמתו, והקב"ה כבר מוצא את הדרכים שלו איך שזה יתגלה פעם בפועל. ולא מן הנמנע הוא שכשיה בחור צער או אברך הי' לו בכל יום היכפורים שאיפות טובות להיות צדיק גמור, וכשהוא נעשה יהודי בן שבעים שנה מזמן לו אייזה עניין מסויים והרי הוא עוזה דבר למעלה מן הרגיל עבור הקב"ה, וזה בא מכח השאיפות האלה.

כי כל לבבות דורש ה', אתה דורש מעשה כלום, ורצון ה' הוא לנצח ולגלוות את נקודת האמת שבנשומות ישראל. והנקודת הצעת שנתגלה עתה גילתה והוציאה לאור את האמת הפנימית שבנפש, ונקודת זאת היא בבח' יש קונה עלמו בשעה אחת, וזה גילה והוציא את האמת שרצו הקב"ה לגלוות בנשומות ישראל. וזה הכלל שככל יהודי מוכחה להוציא מכח אל הפועל קדושה מטומינית מנשנתו, ואיל' שיצא דבר זה הנה והוא כבר מעוניינו של הקב"ה, והקב"ה כבר ינהל ויפעל דבר זה, והקב"ה דורש את מעשה כלום ואת הנקודה שבעל נשמה ונשמה וחושב מחשבות שהנקודת הצעת תתגלה באיזה אופן ובאיזה מקום.

ונאמן הוא בעל מלאתך שיישלם לך שכך פועלך

ונמעינו למדים מזה שמי שעשו אייזה דבר עבור הקב"ה, וזה שמחפש ויש לו רצון וشاءיפות טובות, הנה שם דם דבר אין הולך לאיבוד ולדריך. ואם כן איפוא הרי שעבודת ה' הוא עסוק רוחני ודבר שכךאי לעסוק בו, כי בודאי מרווחים